



Dato: 13. november 2006
Kontor: Erhvervs- og Familie-
sammenføringskonto-
ret
J.nr.: 2005/4011-157
Sagsbeh.: LHA
Fil-navn: UUI9

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. 9 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 27. oktober 2005 (alm. del).

Spørgsmål:

"Hvad er årsagen til, at "12-års-reglen" ikke er blevet anvendt i sag nr. 4 i Institut for Menneskerettigheders rapport "Hvidbog om ægtefællesammenføring i Danmark"?"

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af udvalgets spørgsmål nr. 6 stillet til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 27. oktober 2005 har en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter fra Justitsministeriet, Udenrigsministeriet og Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration udarbejdet et notat om Institut for Menneskerettigheders Hvidbog om ægtefællesammenføring. I notatet behandles det retlige grundlag for Institut for Menneskerettigheders konklusioner samt de påståede krænkelsessager.

Om den i spørgsmålet omtalte sag nr. 4 fremgår af arbejdsgruppens notat følgende:

"Institut for Menneskerettigheder mener, at sag nr. 4 ligeledes er et eksempel på, at tilknytningskravet sammenholdt med 28-års-reglen fører til diskrimination på grund af etnicitet og til diskrimination på grund af længden af statsborgerskab mellem danske statsborgere, som blev meddelt statsborgerskab ved fødslen, og danske statsborgere, som blev meddelt statsborgerskab senere i livet. Institutet finder, at denne diskrimination er i strid med EMRK artikel 14 sammenholdt med EMRK artikel 8 samt uforenelig med ikke-diskriminationsprincippet i EKS artikel 5, stk. 2.

I hvidbogen er sagen gengivet således:

” Herboende, M, er født og opvokset i Marokko. Herboende er 39 år gammel, og hans forældre og søskende bor stadig i Marokko. Herboende kom til Danmark i 1990 i en alder af 25 år i forbindelse med et tidligere ægteskab, og han fik dansk statsborgerskab i juni 2004. Det fremgår af afgørelsen, at han siden 1992 har arbejdet som køkkenmedhjælper, at han taler dansk, at han ikke har taget en uddannelse i Danmark, samt at han været på fire besøg i Marokko de seneste 5 år. Herboende og ansøger har kendt hinanden siden august 2001, hvor de mødtes til et bryllup i Marokko. Parret blev gift 15. marts 2003. Parret har holdt kontakt via telefon, breve og herboendes besøg i Marokko, og de kommunikerer på arabisk og fransk. Ansøger, K, er født og opvokset i Marokko. Ansøgers alder fremgår ikke af afgørelsen. Det fremgår af afgørelsen, at hun ikke tidligere har været i Danmark, og at hun ikke har boet mere end seks måneder i et andet land end Marokko. Ved afgørelse af 31. august 2004 stadfæstede Integrationsministeriet Udlændingestyrelsens afslag med henvisning til manglende tilknytning til Danmark. Ministeriet lagde vægt på, at både herboende og ansøger er født og opvokset i Marokko, og at herboende først kom til Danmark i en alder af 25 år. Ministeriet lagde desuden vægt på, at ansøger ikke har nogen tilknytning til Danmark, end hvad der følger af ægteskabet i sig selv, at herboende de seneste 5 år har været på ferieophold i Marokko fire gange, at parret mødte hinanden i Marokko i 2001, at parret blev gift i Marokko, samt at parret kommunikerer på arabisk og fransk. Det fremgår af ministeriets afgørelse, at herboendes danske statsborgerskab er indgået i grundlaget for ministeriets afgørelse.”

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at afslag på ægtefællesammenføring under henvisning til tilknytningskravet i den konkrete sag ikke er i strid med EMRK artikel 14 sammenholdt med EMRK artikel 8. Ifølge praksis fra EMD er der ikke tale om diskrimination i EMRK artikel 14's forstand, hvis en forskelsbehandling af sammenlignelige situationer har et legitimt formål, og hvis forskelsbehandlingen står i rimeligt forhold til dette formål.

Efter den såkaldte 28-års-regel i udlændingelovens § 9, stk. 7, bliver tilknytningskravet fraveget, hvis (1) herboende har haft enten indfødsret i 28 år eller (2) er kommet hertil som mindre barn, haft sin opvækst her i landet samt haft 28 års lovligt – i det væsentligste sammenhængende – ophold i Danmark.

Da herboende fik opholdstilladelse i Danmark i juni 1991 som 25-årig og fik dansk statsborgerskab i juni 2004 som 38-årig, er herboende ikke omfattet af den personkreds, der som følge af 28-års reglen bliver undtaget fra tilknytningskravet. Arbejdsgruppen finder ikke, at herboende derved er blevet stillet anderledes end andre danske statsborgere i en sammenlignelig situation. Alle danske statsborgere, der ikke er omfattet af 28-års-reglen, skal således opfylde tilknytningskravet for at kunne opnå ægtefællesammenføring, herunder alle danske statsborgere, der ligesom herboende kun har haft dansk indfødsret i under et år, når udlændingemyndighederne tager stilling til deres ansøgning om ægtefællesammenføring.

Under alle omstændigheder er 28-års-reglen som tidligere bemærket udtryk for et standardiseret tilknytningskrav baseret på objektive kriterier. Danske statsborgere, som har erhvervet dansk indfødsret senere i livet, har normalt ikke samme tilknytning til Danmark som personer i samme alder, der er født danske statsborgere.

Arbejdsgruppen finder på den baggrund, at den eventuelle forskelsbehandling, som 28-års-reglen måtte medføre for herboende, er sagligt begrundet og proportional og derfor ikke udgør diskrimination.

Der er efter arbejdsgruppens opfattelse endvidere ikke i den konkrete sag sket forskelsbehandling på grundlag af etnicitet, da spørgsmål om anvendelse af 28-års-reglen alene bygger på tidspunktet for erhvervelse af statsborgerskab.

Endelig finder arbejdsgruppen som ovenfor nævnt ikke, at der er holdepunkter for at antage, at princippet i EKS artikel 5, stk. 2, rækker videre end til spørgsmål om fratagelse og fortabelse af statsborgerskab. Bestemmelsen har derfor ikke betydning i forhold til 28-års reglen. I øvrigt fremgår det af den forklarende rapport til EKS, at EKS artikel 5, stk. 2, alene er af vejledende karakter.

Arbejdsgruppen finder på den baggrund ikke grundlag for at antage, at Integrationsministeriets afgørelse i sag nr. 4 ikke er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

I øvrigt har Integrationsministeriet oplyst, at ansøger i januar 2005 indgav ny ansøgning om ægtefællesammenføring, og at Udlændingetjenesten den 6. oktober 2005 meddelte ansøger opholdstilladelse. Der blev i den forbindelse bl.a. lagt vægt på, at ansøger siden ministeriets afgørelse af 31. august 2004 havde opholdt sig i Danmark på besøgsvisum og dermed havde opnået en vis selvstændig tilknytning her til landet.”

Idet Integrationsministeriet i øvrigt kan henholde sig hertil, kan ministeriet generelt oplyse, at det af ministeriets notat af 1. december 2005 om anvendelsen af tilknytningskravet ved ægtefællesammenføring (sendt til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik den 5. december 2005) fremgår, at der i hver enkelt sag skal foretages en konkret vurdering af parrets samlede tilknytning til Danmark henholdsvis et andet land.

En herboende person, der ikke har haft sin opvækst i Danmark, kan efter at have haft 12 års ophold i Danmark med opholdstilladelse normalt anses som havende opnået en væsentlig tilknytning til Danmark. Uanset hvor stærk en tilknytning en herboende har til Danmark, anses tilknytningskravet imidlertid alene for opfyldt, hvis ansøgeren tillige har en vis tilknytning her til landet.